

Solveig Gas Norway AS
Silex Gas Norway AS
Infragas Norge AS

Oslo, 5. juni 2013

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep,
0030 Oslo
postmottak@fin.dep.no

Høringsnotat vedrørende begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefelleskap
(Deres referanse: 13/1689 SL BBE/KR)

1. Innledning

Vi viser til Finansdepartementets høringsnotat av 11. april 2013 om «Begrensning av fradrag for renter i interessefelleskap» («Høringsnotatet»).

Selskapene Infragas Norge AS, Silex Gas Norway AS og Solveig Gas Norway AS er alle deleiere i infrastruktursystemet for gass fra norsk sokkel, interessentskapet Gassled («Gassled»).

Eierandelene er ervervet ved kjøp fra opprinnelige eiere (Shell, Total, Statoil og Eni). Overdragelser av eierandeler knyttet til virksomhet på norsk sokkel er gjenstand for samtykke fra norske myndigheter, og det følger av samtykker gitt av Olje- og energidepartementet (OED) at selskapenes eneste virksomhet skal være investeringer i infrastruktur for transport og prosessering av petroleum på og fra norsk kontinentalsokkel samt annen virksomhet som står i denne forbindelse. Annen virksomhet og endringer i selskapenes vedtektsfestede formål må godkjennes av OED.

Infragas og Silex har finansiert sine erverv hovedsakelig gjennom sine eiere med en blanding av gjeld og egenkapital. Solveig har finansiert sin virksomhet med en blanding av intern gjeld, egenkapital og eksterne bank- og obligasjonslån.

Da den foreslåtte fradragsbegrensningen i Høringsnotatet kun er basert på landinntekter, også for selskaper som hovedsakelig har sin virksomhet, sine eiendeler og sine inntekter fra det særskattepliktige petroleumsregimet, vil våre selskaper bli vesentlig hardere rammet enn selskaper som bare driver landvirksomhet. Selv om vi ikke er inkludert blant høringsinstansene, ønsker vi derfor å fremme våre kommentarer til forslaget som er presentert.

2. Sammendrag

På grunn av vår særskilte virksomhet og myndighetenes krav til den, vil den foreslåtte rentebegrensningen ramme våre selskaper vesentlig hardere enn de fleste andre virksomheter, se eksempler til illustrasjon i pkt. 5 nedenfor. Det er spesielt effektene som følger av bestemmelsene i petroleumsskatteloven §3 d om fordeling av finanskostnader mellom land og sokkel som resulterer i de vesentlige forskjellene. Vi oppfatter disse forskjellene som utilsiktede.

Vårt forslag er

1. primært at selskaper som er undergitt særskatteplikt etter petroleumsskatteloven unntas fra den foreslåtte regelen om rentebegrensning, se nærmere i pkt. 6.1.1 nedenfor,
2. subsidiært at på grunn av sine særlige forhold bør uansett deltakere i Gassled, som ikke driver annen virksomhet, være unntatt fra den foreslåtte regelen, se pkt. 6.1.2 nedenfor.
3. En alternativ løsning er at rentebegrensningen beregnes ut fra våre selskapers samlede inntekt, dvs. inntekten både i sokkel-/og landregimet, ikke bare ut fra landinntekten, se pkt. 6.2 nedenfor.

3. Særlige forhold ved vår virksomhet i Norge som gjør at vi bli spesielt rammet

Infragas Norge AS ble stiftet i 2011 med formål å eie en andel på 5,006 % i Gassled som ble ervervet fra A/S Norske Shell samme år. Infragas Norge AS eies i siste omgang av Public Sector Pension Investment Board, som er et offentlig, kanadisk pensjonsfond.

Silex Gas Norway AS ble stiftet i 2011 med det formål å eie en direkte og indirekte andel på 6,428 % i Gassled som ble ervervet fra Total E&P Norge AS samme år. Silex Gas Norway AS eies i siste omgang av Allianz SE, som er et internasjonalt forsikrings- og finanskonsern.

Solveig Gas Norway AS ble stiftet i 2011 med det formål å eie en 23,48 % andel av Gassled som ble ervervet fra Statoil Petroleum AS samme år. I tillegg ervervet Solveig i 2012 en 1,276 % andel i Gassled fra Eni Norge AS.

For ervervene av andeler i Gassled var det et vilkår fra OED at det ble etablert organisasjoner med tilstrekkelig kompetanse og finansiell kapasitet og fleksibilitet. OED er blant annet opptatt av at eierne i Gassled skal være i stand til å foreta nødvendige investeringer for å opprettholde sikkerhet og tilgjengelighet i systemet. Samtykkene fra OED forutsatte at erververne opprettet norske selskaper og at disse selskapene ikke skulle drive annen virksomhet enn deltakelse i Gassled.

Videre er overdragelsenes skattemessige effekter regulert gjennom samtykker fra Finansdepartementet etter petroleumsskatteloven (psktl) §10.

Gassled er en integrert del av produksjonssystemet på norsk sokkel. Gassleds virksomhet består hovedsakelig av rørledninger for gasstransport fra produksjonsenhetene på norsk sokkel til mottak på land i Norge, UK og fastlands-Europa. Denne delen av virksomheten skatlegges på samme måte som utvinningsvirksomhet på norsk kontinentalsokkel, herunder særskatt på 50 % i tillegg til skatt på

alminnelig inntekt med 28 %, og fordeling av gjeldsrenter mellom sokkel og land etter psktl §3 d (særskattepliktig virksomhet). I tillegg omfatter virksomheten prosesserings- og mottaksanlegg på land som dels omfattes av petroleumsskatteregimet og dels av landskatteregimet. Den delen som er underlagt landskatteregimet utgjør en meget liten del av totalaktiviteten, og er teknisk sett fullt integrert i den særskattepliktige virksomheten. Den tekniske driften av Gassled utføres av Gassco AS som er 100 % eiet av den norske stat. Transporttariffer fastsettes av staten og utgjør Gassleds inntekter.

Våre eiere er pensjons- og investeringsfond som har spesialisert seg på eierskap i prosjekter som forventes å gi sikker og stabil avkastning over lang tid, slik tilfellet typisk vil være ved infrastrukturprosjekter (vei, bane, elektrisitetsforsyning, gassrørledninger, mv.). Slike prosjekter kjennetegnes av store investeringer og lange tidshorisonter. De har normalt lav risiko og en forventning til avkastning basert på det. Dette medfører også en forventning om stabile og forutsigbare rammebetingelser, ettersom usikkerhet i seg selv vil representere en kostnad og tilhørende øket krav til avkastning.

Investeringer i infrastruktur finansieres tradisjonelt med en kombinasjon av egenkapital og gjeld, blant annet med et mål å matche den langsiktige og stabile kontantstrømmen slike investeringer som oftest genererer. Markedsobservasjoner indikerer at i en optimal kapitalstruktur vil 60-80% av investeringskostnaden dekkes av fremmedkapital. Det er derfor verken naturlig eller optimalt at denne type investeringer finansieres utelukkende med egenkapital.

En annen viktig årsak til at våre eiere ønsker å finansiere vår virksomhet i Norge ved å yte internlån i stedet for gjennom ekstern opplåning, er at finansiering med internlån (eller egenkapital) sysselsetter fondets kapital. Hvis de ikke finansierte oss med disse midlene, måtte de søke andre alternative investeringer og et hovedformål med investeringen i Gassled ville langt på vei ikke bli oppfylt.

Videre er internlån å foretrekke fremfor egenkapital fordi lån ikke er undergitt de samme formkrav og restriksjoner som egenkapital, og derfor er en vesentlig mer fleksibel form for finansiering. Dessuten gir lån en løpende kontantstrøm tilbake, i motsetning til utbytte som bare kan utbetales en gang i året basert på foregående års regnskap.

Selv om vi ikke i detalj kjenner finansieringsstrukturen på investeringene som for eksempel Statens Pensjonsfond Utland (SPU) gjør, antar vi at SPUs investeringer i fast eiendom i utlandet i betydelig omfang finansieres på samme måte (med gjeld og egenkapital fra SPU). Finansdepartementet har naturligvis selv anledning til å verifisere dette.

I tillegg til at formålet med våre investeringer i Gassled langt på vei ikke ville oppnås om vi nå skulle bli tvunget til å finansiere en vesentlig del av investeringene eksternt, er det spesielt tre markedsmessige forhold som tilsier at det uansett vil være krevende å søke ekstern lånefinansiering nå:

Forslaget om vesentlige reduksjoner i tariffer for fremtidige transportkontrakter som ble presentert av norske myndigheter i januar i år, sammen med varslet reduksjon i fremtidig friinntekt for nye investeringer i Revidert Nasjonalbudsjett for 2013 og de foreslåtte begrensningene i fradragsrett for rentekostnader vil alle ha betydelig negativ effekt på våre selskapers investeringer. Det vil i seg selv medføre en økt finansieringskostnad fordi markedet vil kreve høyere renter på grunn av selskapenes svekkede økonomiske inntjening fremover hvis forslagene blir gjennomført.

I tillegg vil også økt usikkerhet omkring rammebetingelser for vår type virksomhet i Norge fremover gjøre finansieringen dyrere. Ekstern finansiering antas derfor å bli dyrere enn dagens internlån. Ved ekstern finansiering må det også påregnes tilleggskostnader (etableringsgebyr, etc.) som ikke påløper på de eksisterende lånene. I tillegg vil det kunne oppstå spørsmål om tilbakebetaling av langsiktige lån til fast (bundet) rente før avtalt forfall vil medføre krav om kompensasjon fra kreditor.

4. Våre kommentarer til forslaget i Høringsnotatet

4.1 *Forslagets negative effekt for oss er uavhengig av vår evne til å betjene gjeld og vår konkurransesituasjon*

Forslaget i Høringsnotatet er at rentebegrensningen tas inn som en ny, generell bestemmelse i §13-2 i skatteloven ("sktl") som skal gjelde for alle typer virksomhet. For selskaper som driver særskattepliktig virksomhet følger det av forslaget til ny sktl §13-2 åttende ledd at fradragbegrensningen på 25 % skal beregnes ut fra alminnelig inntekt i landskatteregimet. Renter avskåret av 25 %-begrensningen kan ikke føres til fradrag i 28 %-grunnlaget i sakkelskatteregimet.

I Høringsnotatet er forslaget begrunnet med et ønske om

- å unngå uthuling av skattegrunnlaget gjennom "tynn kapitalisering", som Finansdepartementet definerer som "skattemotivert, strategisk allokering av gjeld", og
- å bidra til likere konkurransevilkår mellom internasjonale og nasjonale virksomheter.

Vi er ikke kjent med at myndighetene verken i tilknytning til Høringsnotatet eller i annen kommunikasjon har gitt uttrykk for ønske om vesentlig skjerpet beskatning av særskattepliktig virksomhet. Det fremsatte forslaget vil imidlertid medføre en betydelig skatteskjerpelse for våre selskaper ved at beregningsgrunnlaget for rentebegrensningen er knyttet til landinntekten alene, mens den vesentlige delen av våre investeringer og tilhørende inntekter ligger i sakkelskatteregimet.

Det er således ingen sammenheng mellom våre selskapers egenkapitalandel og rentekostnader på den ene side, og inntekter som betjener gjelden på den andre siden. Vi har derfor vanskelig for å se hvordan forslaget kan begrunnes med en generell henvisning til et ønske om å motvirke "tynn kapitalisering".

Det er i denne sammenheng et vesentlig poeng at selskapsstrukturen og organiseringen av vår virksomhet er resultat av eksplisitte pålegg fra norske myndigheter for ervervene av våre andeler i Gassled. Pålegget om at eierskapet skal være norske selskap som ikke kan drive annen virksomhet uten samtykke fra OED binder oss ytterligere opp på en negativ måte i forhold til effektene av forslaget.

Slik forslaget er presentert, fremstår det for selskaper i vår situasjon som en ren skatteskjerpelse som rammer våre selskaper vesentlig hardere enn landbaserte virksomheter i Norge. Vi kan ikke se at dette bidrar til utjevning av konkurransevilkår. Vi kan heller ikke se at det er markedsmessige eller strukturelle forhold som tilsier en slik plutselig skatteskjerpelse rettet spesielt mot den virksomhet vi driver.

Slik forslaget fremstår, strider det derfor mot hensynet til stabile rammevilkår, et hensyn både Finansdepartementet og andre myndighetsorganer har understreket viktigheten av ved tidligere anledninger.

4.2 Forslaget i Høringsnotatet vil ramme vår virksomhet spesielt hardt fordi det er dårlig harmonisert med psktl §3 d

Etter psktl §3 d annet ledd beregnes andelen av rentekostnader og valutagevinst/-tap som skal allokteres direkte til sokkelregimet ved at summen av disse postene multipliseres med 50 % av skattemessig nedskrevne verdier på driftsmidler i den særskattepliktige virksomheten, og deretter divideres med gjennomsnittlig rentebærende gjeld gjennom året.

Skatteposisjonene som de opprinnelige eierne hadde da rørledningene ble innlemmet i Gassled, ble videreført hos disse. De fortsatte med skattemessige avskrivninger og friinntekt på sine opprinnelige investeringer. Avskrivningsperioden er 6 år lineært. Ved erverv av våre respektive andeler i Gassled overtok våre selskaper de skattemessig nedskrevne verdiene (regulert i vedtak etter psktl §10), som da var meget lave fordi de aller fleste investeringene var gjort mer enn 6 år før vi ervervet andelene i 2011.

Dette medfører at kun en meget lav andel av rentekostnadene i våre selskaper kan henføres direkte til sokkelregimet etter psktl §3 d annet ledd og dermed komme til fradrag i særskattegrunnlaget (28 % og 50 %). Dette var vi innforstått med da vi ervervet andelene i Gassled.

Forslaget i Høringsnotatet innebærer imidlertid at den delen av rentekostnadene som etter gjeldende bestemmelser henføres til land etter psktl §3 d annet ledd, og som hittil har kommet til fradrag først mot landinntekt (28 %), jf. psktl §3 d fjerde ledd, og deretter (for det overskytende) mot 28 %-grunnlaget på sokkelen, jf. psktl §3 d syvende ledd, ikke lenger vil komme til fradrag overhodet med mer enn en meget liten andel.

Dette harmonerer dårlig med formålet bak psktl §3 d, som var å begrense rentefradrag i særskattegrunnlaget, ikke å avskjære rentefradrag som sådan, jf. eksempelvis kap. 9.2 i Ot. prp. nr. 1 (2006-2007):

”Fordi den samlede skattesatsen på sokkelen (78 pst.) er betydelig høyere enn satsen ved inntektsbeskatningen av långiver i ordinær landvirksomhet (28 pst. for norsk långiver) eller i utlandet, oppnår selskapene en betydelig skattefordel ved å finansiere virksomheten med rentebærende lån (heretter omtalt som finansieringsfordel). Skatteverdien av finansieringsfordelen beregnes som merverdien av skattefradraget gjennom særskattesatsen (50 pst.) multiplisert med de netto finanskostnadene som kan fradragføres innenfor petroleumsbeskatningen.”

Reglene i psktl §3 d er i praksis kun en teknisk løsning for konsolidering av finanskostnader og -inntekter ettersom finansinntektene føres direkte til land, jf. psktl §3 d femte og sjette ledd. Etter allokeringen av en andel av rentekostnader og valutaposisjoner til sokkelregimet etter bestemmelsens annet ledd, innebærer psktl §3 d at finansinntekter og -kostnader behandles i samme skattegrunnlag. Dermed oppnås en konsolidering på linje med hva som gjelder for rene landselskaper.

Hvis forslaget i Høringsnotatet gjennomføres for våre selskaper, innebærer imidlertid det at denne tekniske løsningen vil få stor materiell betydning.

På grunn av de lave skattemessige verdiene på driftsmidler i sokkelregimet vil vi i første omgang få det alt vesentlige av våre samlede rentekostnader henført til land etter psktl §3d. Forslaget vil dermed for oss innebære at virksomhetens samlede rentekostnader skal begrenses basert på 25 % av en liten andel av våre virksomhetsinntekter (landinntekten). Når det så legges til grunn at rentekostnader som avskjæres på land heller ikke skal kunne føres tilbake til 28 %-grunnlaget på sokkelen, blir reduksjonen i samlet rentefradrag drastisk.

Vi har vanskelig for å se at dette på noen måte fremstår som rimelig og vi finner det tilsvarende vanskelig å se at en generell bekymring for "tynn kapitalisering" utgjør et argument for en slik effekt. Effekten er heller ikke noe bidrag til like konkurransevilkår.

4.3 Våre selskaper rammes vesentlige hardere enn andre selskaper fordi rentebegrensning og våre inntekter er i ulike skatteregimer

Den historiske begrunnelsen for at rørledningstransporten fra norsk sokkel omfattes av særskatteregimet, var bekymring for at aktører på norsk sokkel skulle ta ut deler av grunnrenten fra petroleumsforekomstene på norsk sokkel via rørledningstransport som utvinningselskapene selv eide og opererte.

Begrunnelsen for at deler av Gassleds eiendeler er underlagt landskatteregimet, er at både utvinningselskapene og norske myndigheter så det ønskelig med en viss videreforedling av naturgassen for å skille komponentene på en slik måte at utvunnet petroleum fra norsk sokkel samlet sett ble bedre egnet for salg og derved ville oppnå bedre pris. Den delen av virksomheten som er definert til land gjelder imidlertid en meget liten andel, både i volum og beløp.

Teknisk sett er imidlertid denne videreforedlingen ikke mulig å skille fra transport- og prosesseringsvirksomheten. Skillet mellom sokkel-/og landskatteregime er bare en skatteteknisk allokering.

Våre selskaper er således gjennom sine eierposisjoner i Gassled deltakere i én, sømløst integrert virksomhet hvor det alt vesentlige av inntekter, investeringer og driftsmidler ligger i sokkelskatteregimet og kun en liten del ligger i landskatteregimet. Fordi tariffene fastsettes av norske myndigheter og operatørskapet utøves av Gassco AS, som er statens eget selskap, har vi ingen mulighet til å påvirke fordeling av inntekter og kostnader mellom landskatteregimet og sokkelskatteregimet. Inntektene som allokeres til landregimet vil derfor forbli lave relativt til vår samlede aktivitet.

Når Høringsnotatet foreslår at alminnelig inntekt i landdistriktet alene skal være grunnlaget for beregning av 25 %-begrensningen, innebærer dette at våre selskaper vil bli vesentlig hardere rammet av forslaget enn selskaper som kun driver ordinær landvirksomhet. For slike rene landselskaper vil deres samlede inntekter medregnes i grunnlaget for begrensning av rentekostnader. Denne forskjellen forsterkes ved at skattemessige avskrivninger og rentekostnader skal legges til for å komme frem til den "skattemessige EBITDA" som skal gi grunnlag for beregning av maksimalt rentefradrag. Et landselskap kan legge til hele virksomhetens avskrivninger i grunnlaget for beregning

av maksimalt rentefradrag. Våre selskaper vil derimot ha den overveiende del av sine eiendeler i petroleumsskatteregimet og vil derfor bare kunne benytte avskrivningene i en liten del av virksomheten ved beregning av maksimalt rentefradrag slik forslaget er presentert i Høringsnotatet.

Våre selskaper vil også bli rammet betydelig hardere enn særskattepliktige selskaper som har vesentlig landvirksomhet i tillegg til sokkelvirksomheten. Dette er direkte i strid med hva Finansdepartementet la opp til da psktl §3d ble endret i 2006 med virkning fra og med inntektsåret 2007, jf. eksempelvis pkt. 9.6.7 i Ot. prp. nr. 1 (2006-2007):

"9.6.7 Fradrag i alminnelig inntekt i sokkeldistriktet for underskudd fra finanskostnader henført til land

Departementets forslag innebærer at overskytende rentekostnader mv., renteinntekter og øvrige valutaposter og finansposter skal føres til fradrag eller tas til inntekt i landdistriktet. Etter gjeldende rett kan inntil en halvpart av underskudd fra landdistriktet føres til fradrag i alminnelig inntekt (28 pst.) på sokkelen, jf. petroleumsskatteloven §3 c sjette ledd. Forslaget kan dermed føre til at selskaper som utelukkende driver lete- og utbyggingsvirksomhet på sokkelen, ikke får effektivt fradrag for hele finanskostnaden. Etter departementets oppfatning bør selskaper som utelukkende driver utvinningsvirksomhet, få effektivt fradrag for finanskostnadene i samme grad som de selskaper som også driver ordinær landvirksomhet." [Vår utheving]

Hensynet til likebehandling av selskaper som driver særskattepliktig virksomhet, uavhengig av om de har vesentlig landvirksomhet eller ikke, var således et sentralt moment for departementet i 2006. Dette var bakgrunnen for innføringen av nåværende psktl §3 d syvende ledd. Bestemmelsen innebærer at selskaper som i det alt vesentlige kun driver særskattepliktig virksomhet likestilles med både tilsvarende selskaper som også driver landvirksomhet og med rene landselskaper i forhold til fradrag for finanskostnader.

Forslaget til ny sktl §13-2 åttende ledd innebærer at psktl §3 d syvende ledd bare vil omfatte rentekostnader som ikke avskjæres av 25 %-begrensningen. Ettersom våre selskaper har relativt sett lave inntekter på land, vil det alt vesentlige av rentekostnadene bli fullstendig avskåret fra skattemessig fradrag.

Den foreslåtte adgangen til å fremføre renter som er avskåret mot inntekter på land de påfølgende fem år, vil ikke hjelpe for våre selskaper, ettersom vi verken ønsker eller har anledning til å starte landvirksomhet i tillegg til vår deltakelse i Gassled.

For våre selskaper vil derfor avskjæringen som er foreslått i praksis skje med endelig virkning. Dette er ikke forenlig med Finansdepartementets uttrykte målsetting i 2006 som sitert ovenfor.

Forslagets tilnærming til beregning av 25 %-begrensningen innebærer at det ikke vil være noen logisk sammenheng mellom begrensningen av renter og våre selskapers økonomiske evne til å betjene den rentebærende gjelden. Vi kan vanskelig å se at et ønske om å motvirke "tynn kapitalisering" kan forsvare en slik ordning. Det er også vanskelig å se at dette bidrar til like konkurransevilkår.

4.4 Andre forhold

I tillegg til de forhold som spesielt gjelder våre selskaper, ser vi noen mer generelle utfordringer ved forslaget som vi ber Finansdepartementet se nærmere på:

- Asymmetri på grunn av valutaeffekter

Sammen med psktl §3 d vil forslaget i Høringsnotatet etter det vi kan forstå, innebære at både valutagevinster og -tap på rentebærende gjeld medfører reduksjon i samlet fradrag. Dette kan ikke være en tilsiktet effekt.

- Valutaeffekter bør holdes utenfor 25 %-begrensningen

Dette er nødvendig for å unngå tilfeldige utslag i beregningsgrunnlaget på grunn av valutasvingninger.

- Manglende begrunnelse for satsen på 25 %

Satsen på 25 % fremstår som lav, også sammenlignet med tilsvarende regler i andre land.

5. Effektene av forslaget innebærer vesentlig forskjellsbehandling

Vi har nedenfor skissert ved enkle eksempler hvor dramatisk våre selskapers fradragsrett for rentekostnader vil bli redusert dersom rentebegrensning gjennomføres i tråd med forslaget i Høringsnotatet. Beløpene i eksemplene er basert på realistiske forholdstall for våre selskaper og tar som utgangspunkt at alle rentekostnader knytter seg til interne lån. Vi kan selvsagt fremlegge våre faktiske tall, men vil da anmode om at materialet unntas fra offentlighet.

Eksisterende system	Beløp	Skatt
Inntekt ¹ sokkel	1 000	780
Inntekt land	100	28
Rentekostnad	300	
Andel rentekost henført til sokkel – psktl §3 d (2)	30	
Andel rentekost henført til land – psktl §3 d (2)	270	
Rentekost til fradrag i landinntekt	100	
Rentekost ført fra land til fradrag 28 %-sokkel – psktl §3 d (7)	170	
Samlet rentefradrag sokkel (28 % + 50 %)	- 30	- 23
Samlet rentefradrag land (28 %) + sokkel (28 %)	- 270	- 76
Sum skatt		709

¹ Med "inntekt" menes i disse eksemplene "skattemessig EBITDA" slik det er beskrevet i Høringsnotatet

Foreslått system	Beløp	Skatt
Inntekt sokkel	1 000	780
Inntekt land	100	28
Rentekostnad	300	
Andel rentekost henført til sokkel – psktl §3 d (2)	30	
Andel rentekost henført til land – psktl §3 d (2)	270	
Rentekost til fradrag i landinntekt (25 % x landinntekt)	25	
Rentekost ført fra land til fradrag 28 %-sokkel – psktl §3 d (7)	0	
Samlet rentefradrag sokkel (28 % + 50 %)	- 30	- 23
Samlet rentefradrag land (28 %) + sokkel (28 %)	- 25	- 7
Sum skatt		778

Som det fremgår av eksemplene, vil verdien av rentefradraget for selskap i vår situasjon reduseres med ca. 70 %.

Til sammenligning viser tabellen nedenfor at for et selskap som har tilsvarende inntekter bare i landregimet, vil verdien av rentefradraget reduseres med ca. 8 %.

Foreslått system for selskap på land	Beløp	Skatt nå	Skatt forslag
Inntekt land	1 000	280	280
Inntekt land	100	28	28
Rentekostnad	300		
Samlet rentefradrag eksisterende regler (28 %)	- 300	- 84	
Samlet rentefradrag i forslag (25 % x landinntekt)	- 275		- 77
Sum skatt		224	231

Tallmaterialet viser at økningen i skatt for et selskap i vår situasjon vil bli ca. 10 ganger større (69 i forhold til 7) målt i beløp sammenlignet med hva det vil bli for et selskap med tilsvarende inntekter, gjeld og rentekostnader som bare driver landvirksomhet. Det samme forholdstallet vil også gjelde sammenlignet med særskattepliktig selskap som driver tilstrekkelig omfattende landbasert virksomhet.

En slik markant økning av skattebelastningen for vår type virksomhet i forhold til ordinær landvirksomhet med sammenlignbar gjeld og inntekt kan vi vanskelig oppfatte som annet enn en særskilt skatteskjerpelse for selskaper som driver særskattepliktig virksomhet.

6. Våre forslag

6.1 Alternativ 1: Særskattepliktig virksomhet unntas fra forslaget

6.1.1 Prinsipalt: Generelt unntak for særskattepliktig virksomhet

Som gjennomgangen ovenfor viser, vil en generell regel som foreslått i Høringsnotatet ramme selskaper som driver særskattepliktig virksomhet vesentlig hardere enn selskaper som bare er skattepliktige i landregimet, uten at dette har noen sammenheng med forskjeller i kapitalstruktur. Innføring av en begrensingsregel som foreslått i Høringsnotatet kan således vanskelig begrunnes med et ønske om å motvirke "tynn kapitalisering".

Selskaper som driver særskattepliktig virksomhet er dessuten allerede gjennom psktl §3 d underlagt en rentebegrensingsregel som gjør at kun en mindre del av rentekostnadene kan fradras direkte mot særskattepliktig inntekt, til tross for at selskapenes samlede overskudd skattlegges etter satsen på 78 %. Vårt inntrykk er at den eksisterende løsningen etter psktl §3 d fungerer godt som den gjør.

Psktl §3 d ble innført kun få år tilbake, og Finansdepartementet uttrykte da i klartekst at selskaper som driver særskattepliktig virksomhet må få effektivt fradrag for finanskostnadene i samme utstrekning som selskaper som (også) driver ordinær landvirksomhet. Forslaget i Høringsnotatet er ikke i tråd med dette.

Vi vil også nevne at etter at bestemmelsen i psktl §3 h om tynn kapitalisering ble opphevet med virkning fra 1. januar 2007, har det – så langt vi er kjent med – ikke vært saker for Oljeskattemyndighetene om tynn kapitalisering. I denne sammenheng finner vi grunn til å understreke at det dreier seg om svært få selskaper som alle er gjenstand for en meget omfattende og nøye kontroll fra Oljeskattemyndighetene.

Som redegjort for under punkt 4.2 ovenfor, er den andel av rentekostnadene som våre selskaper kan fradragføre i særskatteregimet etter psktl §3 d annet ledd, meget lav på grunn av de særskilt lave skattemessige verdiene på driftsmidlene i den særskattepliktige delen av virksomheten i Gassled. Forslaget i Høringsnotatet vil derfor medføre at en meget stor andel av våre rentekostnader ikke lenger vil komme til fradrag overhodet, uten at dette kan knyttes til "tynn kapitalisering".

Vi vil også påpeke at både Finansdepartementet og andre norske myndigheter gjentatte ganger har fremhevet viktigheten av og fordelene ved stabile fiskale rammevilkår for virksomheten på norsk sokkel. Denne stabiliteten er både brukt som argument for den høye marginale skattesatsen på særskattepliktig virksomhet, og trukket frem som et moment som gjør det attraktivt å investere i slik virksomhet.

Dersom det innføres en 25 %-begrensning i tråd med forslaget i Høringsnotatet, vil dette vanskelig kunne oppfattes som noe annet enn en ren skjerpning av beskatningen av særskattepliktig virksomhet, uavhengig av aktørens kapitalstruktur. Dette vil reise tvil om forutsigbarheten i skattesystemet for slik virksomhet og bidra til å undergrave tilliten til den viktige stabiliteten i de fiskale rammevilkårene.

Vårt prinsipale syn er derfor at særskattepliktige selskaper som omfattes av psktl §3 d bør være

unntatt fra den foreslåtte rentebegrensingsregelen.

6.1.2 Subsidiært: Unntak for rene infrastrukturselskaper

Dersom det ikke skulle være aktuelt med et generelt unntak for særskattepliktige selskaper, bør uansett deltakerne i Gassled, som ikke driver annen særskattepliktig virksomhet, være unntatt fra den foreslåtte rentebegrensingsregelen.

Som påpekt i det foregående, vil forslaget i Høringsnotatet, i kombinasjon med psktl §3 d, gi effekter for våre selskaper som går langt ut over hva formålet bak forslaget tilsier, og som formodentlig er utilsiktede.

Våre selskaper har som nevnt ikke mulighet til å avhjelpe de negative effektene ved å engasjere seg i annen virksomhet, og våre driftsinntekter – tariffene i Gassled – bestemmes av staten. Vår virksomhet er således styrt og begrenset av norske myndigheter i større grad enn hva tilfellet er for andre virksomheter. Dette tilsier særlig aktsomhet fra myndighetenes side i forhold til innføring av nytt regelverk som vesentlig endrer rammebetingelsene for vår virksomhet.

Det må også tas i betraktning at hensynene som historisk sett lå til grunn for å gjøre transport av gass særskattepliktig, ikke lenger gjelder. Tradisjonelt har norsk politikk vært at grunnrenten på sokkelen skal tas ut på feltene, ikke i infrastrukturen og logistikken. Før 2011, mens eierne i Gassled i stor utstrekning var lete- og utvinningsselskaper, var det således viktig at også rørledningstransporten var særskattepliktig, slik at ikke skattegrunnlaget kunne bli svekket gjennom en forskyvning av inntektene fra feltene over på logistikk-funksjonen.

Fra 2011 har det imidlertid skjedd store strukturelle endringer i eiersammensetningen i Gassled. Lete- og utvinningsselskaper (unntatt Petoro/den norske staten) eier nå mindre enn 10 % til sammen. Petoro er ikke skattepliktig, og våre selskaper er "single purpose" eiere i Gassled etter krav fra OED. Vi kan ikke engasjere oss i lete- og utvinningsvirksomhet (uten etter samtykke fra OED). Det er således ikke lenger noen grunn til frykt for forskyvning av inntekter fra feltene over på infrastrukturen, og derfor heller ikke noen prinsipiell grunn til at selskaper som våre skal være særskattepliktige.

I praksis er skipstransport det eneste alternativet til rørledningstransport av olje og gass fra norsk kontinentalsokkel. Skipstransport er ikke særskattepliktig. Heller ikke oljeservicevirksomhet, f.eks. riggtjenester, supply/logistikk og seismiske undersøkelser, er særskattepliktig.

Dersom vår virksomhet ikke lenger var undergitt særskatteplikt, ville forslaget i Høringsnotatet fungere for våre selskaper på linje med selskaper som driver annen virksomhet i Norge. Det er vanskelig å se noen grunn til at vi skal rammes vesentlig hardere enn selskaper som leverer andre typer logistikk- og oljeservicetjenester til utvinningsselskapene på norsk sokkel.

Vårt subsidiære syn er derfor at deltakere i Gassled, som ikke driver annen virksomhet, bør være unntatt fra den foreslåtte rentebegrensingsregelen.

6.2 Alternativ 2: Samlet inntekt som grunnlag for eventuell rentebegrensning

Som påpekt i det foregående, har våre selskaper det alt vesentlige av investeringer og inntekter innenfor sokkelregimet. Vi har ingen særskilt virksomhet på land, og skillet mellom land-/og sokkelregimet er for vår integrerte virksomhet kun basert på historiske forhold.

Beregningsteknikkene i psktl §3 d, som innebærer at de fleste finanskostnader blir allokert til land, er ikke begrunnet i økonomisk realitet eller provenyehensyn – de er kun resultat av en teknisk måte å begrense fradragsretten for finanskostnader mot særskattegrunnlaget. Vi viser til gjennomgangen i pkt. 4.2 ovenfor.

Hvis det skal innføres en regel som begrenser fradrag for renter på interne lån også for særskattepliktige selskaper, må regelen utformes slik at den ikke systematisk rammer våre selskaper markant hardere enn selskaper som har alle eller en vesentlig andel av sine inntekter fra ordinær landvirksomhet.

Dersom en rentebegrensning skal beregnes med utgangspunkt i selskapets inntekt, kan man ikke først trekke ut og avskjære det alt vesentlige av inntekten. Et ønske om å motvirke "tynn kapitalisering" kan ikke tjene som begrunnelse for en begrensingsregel når de størrelser begrensingsregelen baseres på er uten relevant tilknytning til selskapenes inntekter og kapitalstruktur.

Skal forholdet mellom et selskaps inntekter og rentekostnader tjene som målestokk for hvorvidt selskapet er "tynt kapitalisert", må selskapets faktiske inntekter legges til grunn. For våre selskaper innebærer dette at man må ta utgangspunkt i de samlede inntektene fra både sokkel- og landvirksomhet. Gjør man ikke dette, vil man forskjellsbehandle våre selskaper i forhold til både selskaper som driver ordinær landvirksomhet og selskaper som driver med skipstransport av olje og gass eller oljeservice og andre logistikkjenester på norsk sokkel. Også i forhold til særskattepliktige selskaper med betydelige landinntekter vil vi bli forskjellsbehandlet.

Vi har oppfattet at Finansdepartementet har innvendinger mot å bruke sokkelinntekten som mål på et særskattepliktig selskaps gjeldsbetjeningsevne. Dette synes å være begrunnet i at sokkelinntekten inneholder et grunnrenteelement. Vi er ikke enige i denne innvendingen i forhold til våre selskaper.

For det første treffer ikke departementets innvending vår virksomhet. Det er ingen grunnrente i den logistikkfunksjonen vi utfører som deltakere i Gassled, like lite som det er grunnrente i skipstransport, supplytjenester eller oljeservice. Vi har ingen eierandeler i utvinningstillatelser, og driver ingen form for utvinningsvirksomhet. Vi kan heller ikke starte slik virksomhet, ettersom vi er "single purpose" deltakere i Gassled etter pålegg fra OED. (Vi oppfatter det som usannsynlig at OED vil tillate annen virksomhet om det hadde vært aktuelt å søke om det.) Vår inntekt består i tariffinntekter fra transport i Gassled. Tariffene fastsettes av norske myndigheter og inneholder ikke noe grunnrenteelement.

For det andre er grunnrenteelementet allerede generelt hensyntatt i begrensingsregelen i psktl §3 d og vedtakene i henhold til psktl §10 som gjør at deltakerne i Gassled må legge de historiske skattemessige verdiene til grunn for så vidt angår spørsmålet om rentefradrag og fordeling mellom land og sokkel. Dersom forslaget i Høringsnotatet legges til grunn, og man ser bort fra sokkelinntekten i beregningen av rentebegrensning, vil våre selskaper i praksis få en dobbel

avskjæring av rentefradrag på grunn av grunnrenten – som vi uansett ikke høster av.

For det tredje argumenterer Finansdepartementet i Høringsnotatet for at inntektene skal brukes som grunnlag for å fastslå hvor stor gjeld et selskap kan betjene. Betjeningsevnen er imidlertid ikke avhengig av kilden for inntekten. Hvorvidt det er grunnrente eller andre forhold som generer et selskaps inntekt, har ingen betydning i denne sammenhengen, med mindre siktemålet er skjerpet beskatning av selskap som driver særskattepliktig virksomhet i alminnelighet og deltakere i Gassled spesielt.

Vi understreker at beregningen av en rentebegrensning ikke vil kompliseres av at man inkluderer særskattepliktige selskapers totale (alminnelige) inntekt i beregningsgrunnlaget.

Om ønskelig, stiller selskapene seg gjerne til disposisjon for å presentere vår særlige situasjon nærmere for Finansdepartementet.

Med vennlig hilsen

Trygve Pedersen
for Solveig Gas Norway AS

Kurt Georgsen
for Silex Gas Norway AS

Knud H. Nørve
for Infragas Norge AS